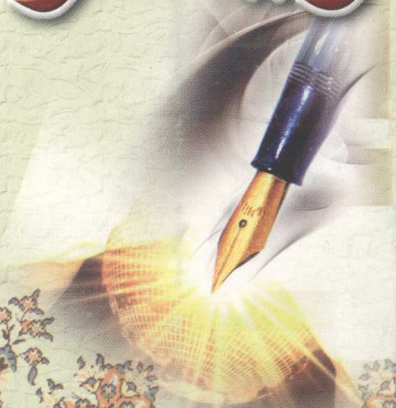

قاۋۇسلىقلان قامىجان

ئەدەبىيات تەرەققىياتى مەھكىمىسى

ئويىلار

غەنىيە خەلىق نەشرىياتى

15
1209.9
1

قاۋساقان قامچان

ئادەبىيات تەرەققىياتى مەھكىمىسى

15
I 209.9
1

ئويلا

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

关于文学发展的思考/浩斯力汗·哈密江著. —乌鲁木齐:
新疆人民出版社, 2003. 11

ISBN 7-228-08437-3

I. 关… II. 浩… III. ①维吾尔族—少数民族文学
研究—新疆—维吾尔语(中国少数民族语言)
②哈萨克族—少数民族文学研究—新疆—维吾尔
语(中国少数民族语言) IV. I209.9

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2003)第 103395 号

责任编辑:买买提吐尔地·米尔孜艾合买提

责任校对:阿孜古丽·克里木

封面设计:阿力甫·夏

关于文学发展的思考 (维吾尔文)

浩斯力汗·哈密江 著

雅森·孜拉力 编辑

新疆人民出版社出版

(乌鲁木齐市解放南路 348 号 邮编:830001)

新疆新华书店发行

乌鲁木齐军星印刷厂印刷

850×1168 毫米 32 开本 15.125 印张 1 插页

2004 年 1 月第 1 版 2004 年 1 月第 1 次印刷

印数:1—3000

ISBN 7-228-08437-3 定价:23.00 元

مەسئۇل مۇھەررىرى: مۇھەممەتتۇردى مىرزىئەخمەت
مەسئۇل كوررېكتورى: ئارزىگۈل كېرىم
مۇقاۋىسىنى لايىھىلىگۈچى: غالىپ شاھ

ئەدەبىيات تەرەققىياتى ھەققىدىكى ئويلار

ئاپتورى: قاۋىسلىق قانجان
مۇھەررىرى: ياسىن زىلال

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348-نۆ)
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى
ئۈرۈمچى «جۈنشىڭ» باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
فورماتى: 850×1168، مىللەتتىن، 1/32
باسما تاۋىقى: 15.125، قىستۇرما ۋارىقى: 1

2004 - يىل 1 - ئاي 1 - نەشرى

2004 - يىل 1 - ئاي 1 - بېسىلىشى

تراژى: 3000 - 1

ISBN 7-228-08437-3

باھاسى 23.00 يۈەن

..... 348

قىلىك «رىپلىشى» ئۇيلايدۇ ھەم كىيىمىنى كىيىپتۇ 349

..... 351

بېغىشلىما 352

ئادەمنى قايتا ئويلايدۇ ۋە ئۇنىڭ «زۇنۇن قادىرى ئەسەرلىرى» 353

تېيىپچان ئېلىپ ۋە مەجبۇت ناسىرنىڭ «كۆڭۈل 354

سۈۋىتىشى» 355

تالانت، ئىقتىدار - جاپالىق ئىزدىنىشتىن كېلىدۇ 356

جان ۋە قاندىن پۈتۈلگەن شېئىرلار 357

كەڭلىك، مۇكەممەللىك ۋە چوڭقۇرلۇق 358

ئاتاقلىق جامائەت ئەربابىدىن ئاتاقلىق شائىرلىققىچە 359

ئاتا تارىخىنىڭ بەدىئىي ئېنىسكىلوپېدىيىسى 360

ئەدىپ ۋە بالىلار ئەدەبىياتى 361

چىڭخىز ئايماتى ۋە ئۇنىڭ ئەسەرلىرى ھەققىدە 362

يېڭىلىق، ئىجادىيلىق ھەققىدە ئىزدەنگۈچىلەرگە 363

مەنسۇپ 364

مەن تېيىپچان ئېلىپ ئەسەرلىرىنى قانداق تەتقىق 365

قىلدىم 366

قۇرمانالى ئوسمان شېئىرلىرى ئۈستىدە مۇلاھىزە 367

مانا بۇ - بوغدا 368

بەدىئىي زوقلىنىش ۋە ئېستېتىك تونۇش 369

«لۇشۇن تەتقىقاتى» ئىلمى ھەققىدە 370

شېئىرىيەتتىكى ماھارەت ۋە شائىر تەپەككۈرى 371

ئاتاقلىق ئالىملىقتىن ئاتاقلىق يازغۇچىلىققىچە 372

- 249 ئەدەبىي مۇنبەر، بەدىئىي رەقەملەر
«لۇتپۇللا مۇتەللىپ ۋە ئۇنىڭ كەچۈرمىشلىرى» ناملىق
- 271 كىتاب ھەققىدە
- 282 خەلق، داھىي، ئىنقىلاب
ئىتتىپاقلىق ناخشىسى - «چىپار ئاتلىق قازاق»
- 287 ھەققىدە
- 295 ئاچچىق مەسخىرە، شىپالىق دورا
- 311 ئىلمىي فاتىزىيلىك ئەدەبىيات ۋە ئۇنىڭ رولى
يەرلىك ئەدەبىي ژۇرنال ۋە ئەدەبىياتنىڭ يەرلىك
- 315 ئالاھىدىلىكى
- 338 تارىخىي تېمىدا ئەسەر يېزىش ھەققىدە ئويلىغانلىرىم
- 342 تەمى ئۆزگىچە يېڭى مېۋە
- 348 ئۆمىد ياشلاردا
- 354 قەلبىلەر كۆكىدە چاقنىغان چولپان
- 358 شېئىرىي تىل، شېئىرىي پىكىر، شېئىرىي تۇيغۇ
- 366 ئىككى پارچە چاتما شېئىر ھەققىدە ئويلىغانلىرىم
- 382 ئىلمىي ئەسەر - «دېڭىز - ئۇنچىلىرى» توغرىسىدا
- 391 كىشىلىك ھاياتنىڭ گۈزەللىك كۈيى
- 396 ھەسرەت قىسمىسى
ئۇيغۇر ماقالى - تەمسىللىرىدە ئىپادىلەنگەن گۈزەللىك
- 401 تەربىيىسى
- 405 «پەرۋاز قىل تۇرپان» ئۈستىدە مۇلاھىزە
- 411 مۇھەممەت ئېلى زۇنۇن دراممىلىرى ھەققىدە

ئادەمنى قايتا ئويلاندۇرىدىغان «زۇنۇن قادىرى ئەسەرلىرى»

1992 - يىلى شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى «زۇنۇن قادىرى ئەسەرلىرى» ناملىق چوڭ ھەجىملىك ئەدەبىي كىتابنى نەشر قىلغان ئىدى. بۇ مەشھۇر يازغۇچىنىڭ بىزگە مەڭگۈلۈك ئابىدە سۈپىتىدە قالدۇرۇپ كەتكەن قىممەتلىك مەنئۇي بايلىقىدۇر. مەن ئۇيغۇر ئەدەبىياتى تارىخىدا كۆرۈنەرلىك ئورۇن تۇتىدىغان زۇنۇن قادىرى ئەسەرلىرى بىلەن خېلى ئۇزۇندىن تارتىپ پىششىق تونۇش. مەن ئۇلۇغ ئۇيغۇر خەلقىنىڭ بۇ سۆيۈملۈك يازغۇچىسى ۋاپاتىنىڭ 11 يىللىقىنى خاتىرىلەش مۇناسىۋىتى بىلەن ئۇنى سېغىنىش، چوڭقۇر ئەسلەش يۈزىسىدىن بۇ كىتابنى يەنە بىر قېتىم تەكرار، كۆڭۈل قويۇپ، سۆيۈنۈپ ئوقۇپ، يېڭىۋاشتىن بىر مۇنچە نەرسىلەرنى ھېس قىلدىم ۋە بۇ جەرياندا ئويلىغانلىرىمنى تۆۋەندىكى ئۈچ نۇقتىغا يىغىنچاقلاپ كەڭ ئوقۇرمەنلەر بىلەن قايتا ئورتاقلىشىشنى مۇۋاپىق تاپتىم.

زۇنۇن قادىرى ئەسەرلىرىنىڭ مىللىيلىكى

ھەممىمىزگە ئايانكى، ئەدەبىي ئەسەردە مىللىي ئالاھىدىلىكنىڭ بولۇشى ئىنتايىن مۇھىم. مىللىي ئالاھىدىلىك بولمىغان ئەسەرلەرنى ئۆز مىللىتىنىڭ ئوقۇرمەنلىرى ياقتۇرمايلا

قالماستىن، باشقا مىللەت ئوقۇرمەنلىرىمۇ ياقتۇرمايدۇ. دۇنيا
 ئەدەبىياتى غەزىنىسىدىن ئورۇن ئالغان مەشھۇر ئەسەرلەرنىڭ
 ھەممىسىدە مىللىي ئالاھىدىلىك يۈكسەك دەرىجىدە گەۋدىلەنگەن.
 چۈنكى ھەر قانداق يازغۇچى ئۆزىنىڭ ھەقىقىي سەنئەتكارغا خاس
 بەدىئىي ماھارىتىنى، تالانتىنى ئۆز مىللىتىنىڭ مىللىي
 ئاتموسفېراسىدىن نەپەس ئېلىپ، مىللىي تۇپرىقىدا يىلتىز تارتىپ
 چېچەكلەپ مېۋە بېرىش ئارقىلىق نامايان قىلىدۇ. زۇنۇن قادىرى
 ئەسەرلىرى، بولۇپمۇ ئۇنىڭ مەشھۇر ھېكايە، دراممىلىرىدا
 مىللىي ئالاھىدىلىك روشەن ئىپادىلەنگەن. «چېنىقىش»
 ھېكايىسى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدىكى مەملىكەت ئىچى ۋە سىرتىغا
 تەسىر كۆرسەتكەن زامانىمىزدىكى پارلاق ئەمۇنە. ئۇ ئۆز ۋاقتىدا
 خەنزۇ تىلىغا تەرجىمە قىلىنىپ تارقىتىلىش ئارقىلىق مىللەت،
 مەملىكەت چېگراسىدىن ھالقىپ چەت ئەللەردە نۇرغۇن تىللارغا
 تەرجىمە قىلىنغان ئىدى. يەنە كېلىپ يازغۇچى مۇشۇ مەشھۇر
 ئەسىرى بىلەن ئۇيغۇر پروژىسىنى كۆپ مىللەتلىك ئېلىمىز
 ئەدەبىياتى ئىچىگە ئېلىپ كىرگەن، شۇنداقلا دۇنيا
 ئوقۇرمەنلىرىگە يېڭى دەۋر ئۇيغۇر پروژىسىنىڭ
 تەرەققىياتىدىن شەپە بەرگەن ئىدى. بۇ ئەسەرنىڭ مەملىكەت ۋە
 دۇنياۋى تەسىر كۈچى، بەدىئىي قۇدرىتى ئۇنىڭ مىللىي
 ئالاھىدىلىكى ۋە تالانت دىنى بىلەن مۇۋەپپەقىيەتلىك يارىتىلغان
 تىپىك پېرسوناژ مەتنىياز ئوبرازىنىڭ مىللىي پىسخىكىسى،
 مىللىي خاراكتېرىدە ئۆز ئىپادىسىنى تاپقان. شۇنىڭدەك يازغۇچى
 «چېنىقىش» ھېكايىسىدە باشتىن ئاخىر مىللىي مۇھىت ئىچىدە
 مىللىي خاسلىق ئالامەتلىرىنى يارقىنلاشتۇرۇپ تەسۋىرلىگەن
 مەتنىياز ئوبرازىنى تولۇق مىللىي روھ بىلەن تويۇندۇرغان.
 ئەدەبىي ئەسەرلەردىكى مىللىيلىك ئاساسەن يازغۇچىنىڭ
 پېرسوناژ تەسۋىرلىرىدە، مۇھىت، مەنزىرە تەسۋىرلىرىدە
 كۆنكرېت ئىپادىلىنىدۇ. «باھارخان نان ياققان جايىدىن بىر،

ئىككى ئىسسىق نان، توقاچ، گاھى چاغدا كىر يۇغان جاينىدىن كوزىدا، يا ھېجرىدا تاماق كۆتۈرۈپ كېلىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ ئۆي تەرەپكە قايرىلىدۇ، باقى ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ھېچ تەرەپكە قارىماي دوڭۇلداپ كىرىپ كېتەتتى. باھارخان نېمە تاپسا، ئوتتۇرىغا قويۇپ ئۆزى چەتتە تۇراتتى» («ماغدۇر كەتكەندە» دىن)، روشەن مىللىيلىك ئالامەتلىرى يورۇتۇپ بېرىلگەن بۇ بۆلەكتە (ستاتتا) ئەگەر باھارخاننىڭ ئىسمىنى باشقا بىر مىللەت ئايالىنىڭ ئىسمىگە ئۆزگەرتىۋەتسىڭىزمۇ يەنىلا ئۇنىڭدىن ئۇيغۇر ئاياللىرىنىڭ ئۆزىگە خاس مىللىي پۇرقى چىقىپ تۇرىدۇ. ئۇنى ھېچقانداق قىلىپ يوقىتىش زادى مۇمكىن ئەمەس. بۇنىڭدىن باشقا باھارخاننىڭ ھەرىكەتلىرىدىن، مۇئامىلىسىدىن ئۇيغۇر ئاياللىرىدا بولىدىغان ئەرلىرىگە نىسبەتەن ئىتائەتمەنلىك، سەمىمىي ساداقەتلىك، كۆيۈمچانلىق خىسلىتى چىقىپ تۇرىدۇ. «بۈگۈن تاڭ يورۇشى بىلەن ئۆملۈكتە قىزغىن ئومىغا چۈشكەن ئىدى. بۇ ئادەملەرنىڭ تىنىمىسىز ھەرىكەتلىرى، ئۇنى ئاز دېگەندەك ئارىلاپ ئويۇن - چاقچاقلىرى، جاراڭلىق ناخشىلىرى ئۇنى بىر جەھەتتىن ھەيران قالدۇرسا، يەنە بىر جەھەتتىن بۇ خىل زېرىكىشنى يوقىتىش ئۈچۈن ئۆزىگە جەلپ قىلاتتى ...» «ئېرىق بويىدىكى چىغىر يول بىلەن بىرنەچچە خوتۇن كېتىپ باراتتى. ئۇلارنىڭ قولىدا چېلەك، بەزىلىرىنىڭ مۇرىسىدە خۇرجۇن ياكى يوغان - يوغان بوغما قاپاقلار بار ئىدى» («چېنىقىش» دىن).

يۇقىرىدىكى مىساللاردىن مىللىي تۈسنىڭ ئېلىمېنتلىرى ھېچقانداق دەلىل - ئىسپات تەلەپ قىلمىغان ھالدا ئۆزلۈكىدىن ئاشكارىلىنىپ تۇرىدۇ. «مۇرىسىدە خۇرجۇن»، «يوغان - يوغان قاپاق» دېگەن سۆزلەردىن شۇ تەپسىلاتنىڭ باش - ئاخىرىدىكى ئېنىقلىمىلارنى ئوقۇپ ئولتۇرمايلا، مۇرىسىگە خۇرجۇن، قاپاق يۈدۈپ كېتىۋاتقان ئادەملەرنىڭ قايسى مىللەتتىن ئىكەنلىكىنى بىلىۋالالايسىز. ئالدىدىكى مىسالدا كولىكتىپ ئېلىپ بېرىلغان

مېھنەت قوينىدىكى پائالىيەت يەنى ئەمگەك مۇھىتىدىكى رېئاللىق ئۇيغۇر دېھقانلىرىنىڭ روشەن مىللىي خاسلىقى بىلەن يۇغۇرۇلغان ئەمگەكچانلىقىنى، ئۇنىڭغا تەڭكەش قىلىنغان ناخشىكەشلىكىنى، خۇش چاقچاقلىقى قاتارلىق ئالاھىدىلىكلىرىنى نامايان قىلىدۇ. مانا بۇ زۇنۇن قادىرىنىڭ ئۆز تىلى بىلەن شەرھىلەنگەن: «ئۇيغۇر يېزىلىرى زېمىنىدىكى «كوللېكتىپ مېھنەتنىڭ ياخشى خۇسۇسىيەتلىرىنىڭ بىرى. مېھنەتنىڭ سەنئەت دەرىجىسىگە قاراپ ئۆرلەپ بېرىشى. بۇ كىشىلەرنىڭ روھى كۆتۈرەڭگۈلۈكىنى تەمىن قىلىدۇ». ھەقىقەتەن «ھەر قانداق ئىشقا قىزىقىش ۋە روھىي كۆتۈرەڭگۈلۈك بولمىسا ياخشى نەتىجە چىقمايدۇ». مانا بۇ مىللىي ئاڭنىڭ مەنتىقىسى. مىللەت بولىدىكەن، مىللەتنىڭ مىللىي ئەدەبىياتى ۋە ئۇنىڭ مۇھىم ئاساسچىلىرى بولىدۇ. بۇنىڭدىن مۇستەسنا يارىتىلغان ئەدەبىيات مەۋجۇت ئەمەس.

زۇنۇن قادىرى — مىللىي زېمىن مۇھىتى ئىچىدە راۋاجلانغان ئۇيغۇر پروزىسى ۋە ئۇيغۇر دراماتورگىيىسىنىڭ ئىككى دەۋردىمۇ بۆسۈش خاراكتېرلىك ئىلگىرىلەش ۋەزىيىتىنى بارلىققا كەلتۈرگەن بايراقدارى. ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ ئەدەبىيات - سەنئەت ساھەسىدىن چىققان مىللىي قەھرىمان، ئۇ ئازادلىقتىن ئىلگىرى مىللىي تۇرمۇشنىڭ ساپ ماتېرىياللىرى بىلەن ۋۇجۇدقا كەلتۈرگەن «ماغدۇر كەتكەندە» ناملىق مەشھۇر ھېكايىسى بىلەن «غۇنچەم» ناملىق مەشھۇر سەھنە ئەسىرىنى، يەنە بىر مۇنچە ھېكايە، درامىلارنى يېزىپ ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا بۆسۈش خاراكتېرلىك ۋەزىيەتنى بارلىققا كەلتۈردى ھەم ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدىكى ئىككى چوڭ ژانىر — پروزا بىلەن دراماتورگىيەنىڭ ئاساسىنى تۇرغۇزدى. ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ساغلام مىللىي تۇرمۇشىنى، مىللىي پىسخىكىسىنى ئەكس ئەتتۈرگەن، خەلق سۆيۈنگەن، تارىخ قەدىرلىگەن يۇقىرىدىكى ئىككى مەشھۇر

ئەسەر كېيىنكى ئۆمىدلىك ئەۋلادلار ئۈچۈن ئۆلمەس ئۆرنەك،
ئەبەدىيەتتە ساقلاشقا، ئەتىۋارلاشقا مۇناسىپ قۇتلۇق يالداما
بولۇپ قالدى.

ئۇيغۇر ئوقۇرمەنلىرى جامائەتچىلىكىگە يادا بولۇپ كەتكەن
مىللىي تۇرمۇش رېئالىيىتىنىڭ ھەقىقىي بەدىئىي قىسسىسى،
گۈزەل دىراما تىلى، دىراماتىك توقۇنۇش ھېسسىياتى ئارقىلىق
كۈيلەنگەن، سۈرەتلەنگەن ھەقىقىي مۇھەببەت ناخشىسى
«غۈنچەم» نىڭ ئەڭ زور مۇۋەپپەقىيەتلىرى بەدىئىي كۈچ -
قۇدرىتىدىن كۆرۈلىدۇ. ئىجتىمائىي ئۈنۈمى، تەسىرى، ئوينىغان
رولى جەھەتتىن تەھلىل قىلغاندا تارىخىي قىممىتىدە، رېئال
ئەھمىيىتىدە كۆرۈلىدۇ. ئىپادىلەش سەنئىتى، يازغۇچىنىڭ
ماھارىتى جەھەتتىن تەھلىل قىلغاندا ئۇنىڭدىكى پېرسوناژلارنىڭ
مىللىي خاراكتېرلىرىنىڭ تىپىك، پارقۇن يارىتىلغانلىقىدا
كۆرۈلىدۇ.

ئۇيغۇرلار باغسىز ئولتۇرمايدۇ، ھەر بىر جېنى بار
ئائىلىنىڭ بىردىن مېۋىلىك بېغى بولىدۇ. زۇنۇن قادىرى
«غۈنچەم» دە پېرسوناژلارنىڭ دىئالوگلىرى ئارقىلىق باغنى
ئالاھىدە ئورۇنغا قويۇپ تەسۋىرلەيدۇ.

غۈنچەم: ياخشىمۇ دادام رەھمەتلىك مۇشۇ باغنى قىلىپ
قويۇپتەكەن، بولمىسا قانداقمۇ قىلاتتۇق. كىشىنىڭ
زورىخان: داداڭ ئۆزى كەمبەغەل بولغان بىلەن، كىشىنىڭ
ھەقىقىدىن قورقىدىغان، ئىنساپلىق، ئىشچان ئادەم ئىدى. قولى
گۈل ئىدى - دە ئۇ رەھمەتلىكنىڭ، كۆپىنچە زايە بولماي تۇتاتتى.
غۈنچەم: باغۋەنكەن - دە، ھە، ئاپا، دادام.

زورىخان: ۋاي بىر دەمەن ئۇنى، ئۇستا باغۋەن ئىدى،
مۇشۇ ئالىملارنىڭ كۆچەتلىرىنى خۇددى كىچىك بالىنى پەپىلەپ
چوڭ قىلغاندەك ئۆستۈرگەنىدى.
يازغۇچى ناھايىتى ئىخچام، ۋەزىنلىك قىلىپ، ئانا -

بالىنىڭ دىئالوگى ئارقىلىق ئالىملىق باغنىڭ بەرپا قىلىش جەريانىنى سۈرەتلىسە، ئەمدى ئەسەردە غۇنچەم بىلەن زورخانغا تۈپتىن قارىمۇ قارشى قويۇپ تەسۋىرلەنگەن ئىككىنچى بىر ئاساسلىق پېرسوناژ — دالا بۆرسى شاڭيۇ ئاغزىدىن «... بۇ خوتۇننىڭ (زورخاننى دېمەكچى) ياخشى ئىككى نەرسىسى بار — دە» دېيىش ئارقىلىق كۆركەم گۈللۈك باغ بىلەن گۈزەل قەلەم قاش قىزىنى تۇل خوتۇن زورخاننىڭ قولىدىكى ئۈزۈكنىڭ ئىككى ياقۇت كۆزىدەك قىلىپ كۆرسىتىپ باغنى يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا ئوبرازلاشتۇرىدۇ.

ئېلىمىز ئازاد بولغاندىن كېيىن يەنى 50 — يىللارنىڭ ئىچىدە مەشھۇر يازغۇچى زۇنۇن قادىرى مەملىكەت ئىچى ۋە سىرتىدا شۆھرەت قازانغان ۋەكىللىك خاراكتېرگە ئىگە مۇھىم ئەسىرى «چېنىقىش» دراممىسىنى يېزىپ، يېڭى دەۋر بەخش ئەتكەن غايەت زور ئىلھامنىڭ تۈرتكىسى ئاستىدا بەدىئىي ئەدەبىيات ئىجادىيىتىدە يەنە بىر قېتىم بۆسۈش ۋەزىيىتىنى ياراتتى. بۈگۈنكى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ نۇرلۇق، ئىستىقباللىق كەلگۈسى ئۈچۈن چاقناپ تۇرغان شانلىق ئۈلگە تىكلەپ بەردى. زۇنۇن قادىرى ئەسەرلىرى كۆپرەك يېزا ھاياتىدىن، ئاددىي ئادەملەر تۇرمۇشىدىن تېما تاللاپ، ماتېرىيال ئېلىپ يېزىلغان. شۇڭا، يازغۇچىنىڭ ھەر قانداق ئەسىرىنى ئوقۇساق، ئۇيغۇر خەلقى ئولتۇراقلاشقان زېمىننىڭ ئۆزگىچە، تىرىكچىلىك قىلىدىغان مەھەللە، ھويلا — ئاراملىرىنىڭ چېۋەرلىك بىلەن سىزىلغان گۈزەل كارتىنىسىنى كۆرۈمىز.

زۇنۇن قادىرىنىڭ ھېكايە، دراممىلىرىدا خۇددى ئۆز يۇرتىمىز، ئۆز مەھەللىلىرىمىزدىكى بىللە تۇغۇلۇپ، بىللە چوڭ بولغان يېقىن تۇغقانلىرىمىز ياكى ئۆز ئەتراپىمىزدىكى بىزگە پىششىق تونۇش كىشىلەردەك، ئىسىملىرى يادا بولۇپ كەتكەن، تەقى — تۇرقى دائىم كۆز ئالدىمىزدا تۇرىدىغان، باقى، مەتنىياز،

غۇنچەم، ھاشىم ئاخۇن، گۈلنەسا، ئۆمەر شاڭيۇ قاتارلىق جانلىق ئوبرازلار بار. ئۇلارنىڭ ئىش - ھەرىكەت، كىشىلىك مۇناسىۋەتلىرى، تىرىكشىش - توقۇنۇشلىرى مەركەزلىك بايان قىلىنغان ۋەقەلەردىن، پېرسوناژلارنىڭ ئىچكى - تاشقى كەچۈرمىشلىرىدىن ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ ئۆزىگە تەئەللۇق مىللىي ئالاھىدىلىكلىرىنىڭ ئالامەتلىرى، ئۇيغۇرلارنىڭ مىللىي پىسخىكىسى ئېنىق ئىپادىلىنىپ تۇرىدۇ. ئۇنىڭ ئەسەرلىرى ھەقىقىي تۈردە مىللىي تۇپراقنىڭ قات - قېتىدىن بىخلىنىپ، مۇنبەت مىللىي تۇرمۇش ئېتىزىدىن زوق ئېلىپ، بەدىئىي ئەدەبىيات باغچىسىدا ئۆسۈپ يېتىلگەن، مىللىي پۇراق قېنىق سىڭدۈرۈلگەن، تەمى ئۆزگىچە مەنبۇي بايلىقتۇر. پىشىلىنىپ

زۇنۇن قادىرى ئەسەرلىرىنىڭ رېئالىستىكىلىقى

ئۇيغۇر پروزا ئىجادىيىتى مۇھىتىغا رېئالىستىك ئىجادىيەت ئۇسۇلىنى زۇنۇن قادىرى ئېلىپ كىرگەنلىكى ئوقۇرمەنلەرگە ئايان. يازغۇچى ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە داۋاملاشتۇرغان ئىجادىي پائالىيىتىدە باشتىن - ئاخىر چىنىققا، رېئالىققا سادىق بولدى، باشتىن ئاخىر رېئالىزملىق ئىجادىيەت ئۇسۇلىنى قوللاندى. زۇنۇن قادىرى ئىجادىيىتىنى ئومۇمىي جەھەتتىن مۇنداق ئىككى چوڭ دەۋرگە بۆلۈشكە بولىدۇ: يازغۇچىنىڭ ئالدىنقى دەۋرىدىكى ئەسەرلىرى ئاساسەن 20 - ئەسىرنىڭ 30 - 40 يىللىرىدا مەيدانغا كەلگەن بولۇپ، بۇ دەۋردىكى ۋەكىللىك خاراكتېرگە ئىگە ئەسەرلىرى «مۇئەللىمنىڭ خېتى»، «رودۇپاي»، «پەرمان»، «ماغدۇر كەتكەندە»، «غۇنچەم»، «گۈلنەسا» قاتارلىق ھېكايە ۋە سەھنە ئەسەرلىرىدىن ئىبارەت. يازغۇچى بۇ ئەسەرلىرىنىڭ ھەممىسىدە دېگۈدەك قاراڭغۇلۇق قاپلىغان زۇلۇم دۇنياسىنىڭ رېئال كارتىنىسىنى ئۈستىلىق بىلەن سىزغان.

شۇنىڭ بىلەن بىر چاغدا ھەممە جايدا ھۆكۈم سۈرگەن ئادالەتسىزلىك، ناھەقچىلىكلارنى ئاشكارىلاپ، ئادەمخور كونا جەمئىيەتتىكى قىلچىدىن قان تامغان ۋەھشىي، ياۋۇز قارا كۈچلەرنىڭ جىنايەتلىرى ئۈستىدىن شىكايەت ئوقۇغان. ئېكسپىلاتاتسىيە قىلىنىپ زۇلۇم دەستىدىن خورلانغان ئەمگەكچى خەلقنىڭ كۈلپەتلىك ھاياتىنى، تارتقان ئازاب - ئوقۇبەتلىرىنى تەسۋىرلەپ، ئۇلارغا ھېسداشلىق قىلغان. بۇ مەزگىلدە زۇنۇن قادىرىنىڭ ئىجادىيىتى رېئالىستىك ئەدەبىياتنىڭ ئىپادىلەش ئۇسۇلىنى ئىجادىي رەۋىشتە قوبۇل قىلىپ، رېئالىستىك ئەدەبىياتنىڭ ئىستىلى، ئۇسلۇبىنى رەسمىي تۇرمۇشقا يېقىنلىشىپ بولغانىدى. گەرچە يازغۇچى قولغا قورال ئېلىپ، قوشۇن تەشكىللەپ زۇلۇمغا، تەكسىزلىككە قارشى ھۇجۇمغا ئۆتمىسىمۇ، قەلەمنىڭ كۈچلۈك قۇدرىتىگە تايىنىپ كونا دۇنيانىڭ يىلتىزغا پالتا ئۇردى. خەلقنى قاخشاتقان، شىللىسىغا مىنىۋېلىپ ئېكسپىلاتاتسىيە قىلغان ئاقسۆڭەك فېئوداللارنىڭ ھالاكەتلىك تەقدىرىنى كۆرسىتىپ بەردى، ئاشكارىلاش بىلەن ھېسداشلىق قىلىش، نەپرەتلىنىش بىلەن مۇھەببەت باغلاش مەسىلىسى زۇنۇن قادىرىنىڭ رېئالىستىك ئەسەرلىرىنىڭ تۈپ نېگىزلىك تۈگىنى بولۇپ كەلدى. ئۇ ئازادلىقتىن ئىلگىرىكى ئىجادىيەت پائالىيەتلىرىدە ئاساسەن قەلەمنىڭ ئۈچىنى زۇلۇم، جاھالەت دۇنياسىنى پاش قىلىشقا، ياۋۇز، ھۆكۈمران كۈچلەرنىڭ جىنايەتلىرىنى ئاشكارىلاشقا، ئەيىبلەشكە، ئۇنىڭغا ئەگەشكەن ھالدا زۇلۇم، جاھالەت زەنجىرىگە چىرمالغان، بۇلاڭ - تالاڭغا ئۇچرىغان تۆۋەن قاتلام كىشىلىرىگە، ئەر كىن كاسىپلارغا، ئىلىم ئىگىلىرىگە چىن قەلبىدىن ھېسداشلىق قىلىشقا، ئۇلارنىڭ دەردىگە دەرمان بولۇشقا قاراتتى.

«پەنجىرىدىن كىرىۋاتقان تۇيۇقسىز ئاۋاز مۇئەللىمنى سەسكەندۈرۋەتتى. ئۇنىڭ چىگىش خىياللىرى دەھشەتلىك بىر

قورقۇنچقا ئورۇن بېرىپ قەيەرلەرگىدۇر «ئۇچۇپ كەتتى» ئۇ
بېشىنى كۆتۈردى - دە، بىر نوقتىغا قاراپ بىزگە كىشىدەك
تىنرەشكە باشلىدى. چۈنكى مۇشۇ ھالەتتە ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا
جاللات شېڭ شىسەينىڭ خەلققە كۆرسىتىۋاتقان دەھشەتلىك
قانلىق كارتىنىلىرى ئۆتۈشكە باشلىدى. مىڭلاپ - مىڭلاپ
كىشىلەر تۇيۇقسىزلا كۆك ماشىنىغا چۈشۈپ غايىب بولاتتى.
ئۇلار نېمە گۇناھ قىلدى ۋە نەگە ئېلىپ كېتىلدى؟ ئۇنى ھېچكىم
بىلمەيتتى، لېكىن تۈرمىلەردە بولۇۋاتقان ھاقارەت، زورلۇق،
زۇلۇم، ۋەھشىيلەرچە قىيىنچىلىقلار ئادەم سويىدىغان قۇشخانىلاردا
ئوتتۇرا ئەسىرنىڭ قانلىق پاجىئەلىرىدىنمۇ نەچچە ھەسسە
دەھشەتلىكرەك قىيىنچىلىق ئۆلتۈرۈشلىرىنى سېزەتتى» (

«مۇئەللىمنىڭ خېتى» ناملىق ھېكايىدىن).
رېئاللىقنى چىنلىق ۋە سەمىمىيلىك بىلەن يورۇتۇپ بەرگەن
يۇقىرىدىكى باياننى ئوقۇغان چېغىڭىزدا پۈتۈن بەدىنىڭىز
تىنرەيدۇ. ئۇنىڭدا شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىگە قىلغان
زۇلۇمنىڭ، تارتقۇزغان ئازابىنىڭ قانچىلىك دەرىجىگە بېرىپ
يەتكەنلىكىنى كۆرۈپ ئالالايسىز. (مۇئەللىمنىڭ خېتى)

40 - يىللارنىڭ ئىككىنچى يېرىمىغا كەلگەندە، زۇنۇن
قادىرىنىڭ قەلىمى تېخىمۇ ئۆتكۈرلەشتى. بۇ مەزگىلدە تالانتلىق
يازغۇچى رېئالىستىك ياۋروپا ئەدەبىياتىنىڭ بولۇپمۇ تەنقىدىي
رېئالىزم ئەدەبىياتىنىڭ ۋەكىللىرىنىڭ تەسىرىنى قوبۇل قىلغان
بولسا كېرەك. يازغۇچىنىڭ مۇشۇ چاغلاردا يازغان
ھېكايىلىرىنىڭ ئۇسلۇبى شۇ تەنقىدىي رېئالىستىك يازغۇچىلارنىڭ
ئۇسلۇبىغا يېقىنلىشىپ كېتىدۇ. ھېكايىلىرىنىڭ (چېخوپنىڭ
ھېكايىلىرىنىڭكىگە ئوخشاش) ھەجىمى بەكمۇ ئىخچام، تىلى
شۇنداق چۈچۈك، سائىرىك پۇرىقى بەكمۇ قويۇق. ماۋزۇسىمۇ
قىزىقارلىق قويۇلغان. كومپوزىتسىيىسىنى كۈلكە بىلەن
يۇغۇرۇلغان يۇمۇرستىك تىل، ئارقىلىق ئىپادىلەنگەن ھەجىۋىي

دېتاللار ئىگىلىگەن. «كۈچۈككە ھۇجۇم» ناملىق ھېكايىسىدە بىر ئوفىتسېر كۈچۈكنى ھەدەپ تىللايدۇ. ئاخىرى كۈرەش بارغانسېرى كەسكىنلىشىپ ھايات - ماماتلىق ئېلىشىش باسقۇچىغا يەتكەندە ئوفىتسېر كۈچۈكنى ئېتىپ تاشلاپ غەلبە قىلىدۇ، شۇنىڭ بىلەن باشقىلارنىڭ تەنە قىلىشى ئارقىلىق، ئوفىتسېر قويلارغا ھۇجۇم قىلىپ غەلبە قىلغان دۈنكىخوتچە قەھرىمان دېگەن نام ئالىدۇ. «ئىككى بارمىقىم بىلەن» ناملىق ھېكايىنىڭ ۋەقەلىكى بۇنىڭدىنمۇ قىزىق يېزىلغان. ئۇنىڭدا پارخور ئەمەلدارنىڭ ئەيت - بەشىرلىرى راسا چۇۋۇپ تاشلانغان. بۇ ھېكايە ئەينى دەۋردە مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە بولۇپلا قالماستىن، بەلكى بۈگۈنكى كۈندىمۇ رېئال ئەھمىيەتكە ئىگە ئەسەردۇر. ھېكايىدە كونا شيەنجاڭ يېڭى شيەنجاڭغا پارخورلۇق بابىدىن دەرس ئۆتۈپ يول كۆرسىتىدۇ: «مەسىلەن، بېشىنى ئېگىز كۆتۈرگەن بىرىنى مەن يامان دەپ ئىشارەت بارمىقىمنى كۆرسىتىپ قويسام، قورقۇپ كېتىپ بار دۇنياسىنى ئايماي ئۆيۈمگە ئەكىلىپ بېرىدۇ. ئەگەر بەزىسىنى مەن ياخشى دەپ باشمالتىقىمنى كۆرسىتىپ قويسام خۇشامەت قىلىپ ئۇمۇ ئەڭ ياخشى نەرسىلىرىنى ئۆيۈمگە توشۇيدۇ. مانا شۇ ئىككى بارمىقىم بىلەنلا ئىش پۈتىدۇ».

زۇنۇن قادىرى ئىجادىيىتىنىڭ كېيىنكى دەۋرى 50 - يىللارنىڭ بېشىدىن 80 - يىللارنىڭ ئاخىرىغىچە بولغان ۋاقىتنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئۇنىڭ بۇ يېڭى دەۋر ئەمەلىيىتىنى ئارقا كۆرۈنۈش قىلىپ يازغان ۋەكىللىك خاراكتېرگە ئىگە مۇھىم ئەسەرلىرى «چېنىقىش»، «قىزىلگۈل»، «خاتىرجەم بولغان ئائىلە»، «بىر دېھقان يىگىت بىلەن سۆھبەت» قاتارلىق ھېكايە ۋە ئوچىرىك، سەھنە ئەسەرلىرىدىن ئىبارەت. بۇلاردا ئاساسەن ئازاد زامان رېئاللىقى ۋە ئۇنىڭدىكى غايەت زور ئۆزگىرىشلەر، يېڭى ئادەملەرنىڭ يېڭىچە مۇناسىۋەتلىرى، يېڭى مەزمۇن ئالغان

ھايات باغچىسىنى گۈللەندۈرۈش يولىدىكى پائالىيەتلىرى، تەبىئەتنى ئۆزگەرتىش يولىدىكى باتۇرلارنى كۈرەشلىرى يارقىن، جانلىق ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. پېرسوناژلارنىڭ كىشىلىك قاراش ۋە ئىجتىمائىي ئالاقىلىرىدىكى مەۋجۇت زىددىيەتلەر، كەسكىن تىركىشىشلەر مەنتىقىلىق ھەم ئوقۇرمەنلەرنى ئۆزىگە ئىشەندۈرگۈدەك دەرىجىدە بىر تەرەپ قىلىنغان.

بۇنىڭدىن يېرىم ئەسىرگە يېقىن ۋاقىت ئىلگىرى يېزىلغان «چېنىقىش» ناملىق ھېكايە ئەينى ۋاقىتتىمۇ مەشھۇر ئەسەر ھېسابلانغان ئىدى، ھازىرمۇ مەشھۇر ئەسەر ھېسابلىنىدۇ. ئەسەردە رېئال تۇرمۇش چىنلىقى، دەۋر ھەقىقىتى، كىشىلەر خاراكتېرىنىڭ ئۆزگىرىش مەنتىقىسى، ماھىيەتلىك دېتاللار يىغىندىسىدىن تەركىب تاپقان دولقۇنسىمان سۇزىشقا سىڭدۇرۇلۇپ رېئالىستىك ئىپادىلەش ئۇسۇلىنىڭ ياردىمىدە راۋاجلاندۇرۇلغان. شۇنداقلا زامان ئۆزگىرىشى، كىشىلەر ئىدىيىۋى ئېڭىنىڭ ئۆسۈشى ئەسەردە ئۆز ئىپادىسىنى تاپقان.

ھېكايىدە يازغۇچى زۇنۇن قادىرى ئىككى دەۋر رېئالىتىنى بىۋاسىتە بېشىدىن ئۆتكۈزگەنلىكى ئۈچۈن بۇ رېئالىتىنى «چېنىقىش» تا ماھىيەتلىك ئالامەتلىرى بىلەن گەۋدىلەندۈرۈپ بېرىش ئىمكانىيىتىگە ئېرىشكەن. بۇنىڭ بىلەن يازغۇچى ئەسەردە مەتنىيازنىڭ ئۆزىدىكى پاسسىپ ئىدىيىۋى ھالەتنى ئۆزگەرتىپ، ئاكتىپ ئىدىيىۋى ھالەتنى يېتىلدۈرگەنلىكىنى، بىر تەرەپتىن ئۇنى ئىچكى ئامىلنىڭ تەسىرىگە باغلىسا يەنە بىر تەرەپتىن تاشقى ئامىلنىڭ تەسىرىگە باغلاپ كۆرسىتىدۇ. ئاخىرى بۇ ئىككىلىسنىڭ بىرىدە مەتنىيازنىڭ تىپىك ئوبرازىنى يارىتىپ، ئادەملەرنى نابۇت قىلغان كونا جەمئىيەتكە نەپرەت ياغدۇرسا يەنە بىر تەرەپتىن ئادەملەرنى ھالاكەت گىردابىدىن قۇتۇلدۇرغان يېڭى دەۋرگە مەدھىيە ئوقۇيدۇ. زۇنۇن قادىرىنىڭ يەنە مۇشۇ مەزگىلدە يازغان، شۇنداقلا يېڭى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا تۇنجى قېتىم مەملىكەت بويىچە مۇكاپاتقا ئېرىشكەن چوڭ ھەجىملىك سەھنە